

Дъщерята на магесницата

(Английска приказка)

Далече нѣкждѣ въ океана имаше единъ голѣмъ самотенъ островъ. Той имаше прѣкрасенъ изгледъ и богата природа. Прошаренъ бѣше съ планини и полета, рѣки, езера и гори. Земята бѣше плодородна и даваше богата жетва.

Хората живѣха на него щастливо. Едни обработваха земята, други се трудѣха изъ фабриkitѣ, трети се прѣпитаваха съ нѣкой занаятъ или съ търговия.

На брѣга на острова идѣха параходи, купуваха произведенията на жителитѣ и ги носѣха по други незнайни страни.

И хората на острога забогатѣха. И колкото повече богатства трупаха, толкова повече ставаха алчни и ненаситни. Тѣ почнаха да завиждатъ единъ на другъ, почнаха да се надпрѣвартятъ, да се надлѣгватъ и работата достигна до тамъ, че правдата и редътъ съвсѣмъ изчезнаха. Силнитѣ почнаха да мачкатъ и да мжчатъ слабитѣ, хората се опълчиха единъ срѣщу други, възстанаха братъ противъ брата.

Единъ день прѣзъ зимата, когато снѣгъ бѣ покрилъ земята и водата на рѣкитѣ и езерата бѣ змръзнала, едно малко момче отиде къмъ хѣлма, който се намираше вънъ отъ столицата на острова.

Тамъ то срѣшна една странна жена, облѣчена въ червена копринена дреха.

